RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1995/2000

av den 18 september 2000

om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av de preliminära tullar som införts på import av karbamidammoniumnitratlösningar med ursprung i Demokratiska folkrepubliken Algeriet, Republiken Vitryssland, Republiken Litauen, Ryska federationen och Ukraina och om avslutande av antidumpningsförfarandet beträffande import med ursprung i Slovakiska republiken

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ([1]), särskilt artikel 9 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. PROVISORISKA ÅTGÄRDER

(1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 617/2000 ([2]) (nedan kallad förordningen om preliminär tull) infördes en preliminär antidumpningstull på import av karbamidammoniumnitratlösningar enligt KN-nummer 3102 80 00 med ursprung i Algeriet, Vitryssland, Litauen, Ryssland och Ukraina och godtogs preliminärt ett åtagande från en exporterande tillverkare i Algeriet.

(2) I samma förordning drogs den preliminära slutsatsen att ingen antidumpningstull skulle införas på import av den berörda produkten med ursprung i Slovakien, som också var föremål för samma undersökning, eftersom denna import konstaterats inte ha vållat gemenskapsindustrin någon väsentlig skada.

B. PÅFÖLJANDE FÖRFARANDE

(3) Efter att ha underrättats om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka det beslutats att införa provisoriska åtgärder vad gäller import av karbamidammoniumnitratlösningar med ursprung i Algeriet, Vitryssland, Litauen, Ryssland och Ukraina (nedan kallat meddelandet av uppgifter) lämnade flera berörda parter skriftliga synpunkter. De parter som så önskade gavs tillfälle att höras muntligen.

(4) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som den bedömde vara nödvändiga för sina slutgiltiga avgöranden.

(5) Alla parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka man avsåg att rekommendera anförandet av slutgiltiga antidumpningstullar och slutgiltigt uttag av de belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminära tullar. De beviljades också en period inom vilken de kunde lämna synpunkter efter meddelandet av uppgifter.

(6) De muntliga och skriftliga synpunkter som parterna lämnade beaktades, och de preliminära avgörandena ändrades i enlighet med dessa, när det ansågs lämpligt.

C. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

(7) Som anges i skäl 8 i förordningen om preliminär tull är den berörda produkten karbamidammoniumnitratlösningar, ett flytande kvävehaltigt gödselmedel som används inom jordbruket. Oavsett kväveinnehållet anses alla karbamidammoniumnitratlösningar ha samma grundläggande fysiska och kemiska egenskaper och därför utgöra en enda produkt i samband med denna undersökning.

(8) Mot bakgrund av ovanstående och eftersom inga nya argument lagts fram av någon av de berörda parterna med avseende på kommissionens preliminära slutsatser om den berörda produkten och övervägandena beträffande den likadana produkten, bekräftas de omständigheter och slutsatser som anges i skälen 8 och 9 i förordningen om preliminär tull.

D. DUMPNING

1. Algeriet

a) *Normalvärde*

(9) Den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren hävdade att hans tillverkningskostnad hade felberäknats eftersom kommissionen inte hade tagit hänsyn till det faktum att ingen importtull betalades på importerat råmaterial som används i tillverkningen av den berörda produkten när den skall säljas på export. Han hävdade också att kommissionen hade fastställt transportkostnaderna från fabriken till hamnen felaktigt.

(10) Båda påståendena undersöktes. När det gäller importtullen konstaterades påståendet vara korrekt. Det konstruerade normalvärdet räknades därför om och hänsyn togs till denna faktor. Påståendet beträffande

([1]) EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 905/98 (EGT L 128, 30.4.1998, s. 18).
([2]) EGT L 75, 24.3.2000, s. 3.

transportkostnaderna avvisades eftersom inga uppgifter till stöd för påståendet lämnades. De övriga slutsatserna beträffande normalvärdet som anges i skälen 11 och 12 i förordningen om preliminär tull bekräftas.

b) *Exportpris – jämförelse*

(11) Eftersom slutsatserna om exportpris och jämförelse inte kommenterats bekräftas de preliminära slutsatser som anges i skälen 13 och 14 i förordningen om preliminär tull.

c) *Dumpningsmarginal*

(12) Eftersom metoden för beräkning av dumpningsmarginalen inte kommenterats bekräftas den metod som beskrivs i skäl 15 i förordningen om preliminär tull. På denna grundval är den slutgiltiga dumpningsmarginalen för den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren 9,7 %, uttryckt i procent av priset cif gemenskapens gräns.

Eftersom den enda kända exporterande tillverkaren stod för all export av den berörda produkten från Algeriet till gemenskapen fastställs den övriga dumpningsmarginalen till samma nivå.

2. **Litauen**

a) *Normalvärde*

(13) Den litauiska tillverkaren reste invändningar mot kommissionens preliminära slutsatser och påstod att hans normalvärde, som hade konstruerats eftersom det saknades inhemsk försäljning av den berörda produkten, var alltför högt och hade lett till för hög dumpningsmarginal (7,6 %). Han hävdade att hans försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader hade överskattats och att dessa utgifter hade hämtats från andra redovisningshandlingar (de reviderade räkenskaperna för 1998) än de som använts för att beräkna tillverkningskostnaden (internredovisningen för undersökningsperioden, juni 1998–maj 1999) vilket hade lett till att resultaten förvrängts.

(14) Eftersom ingen inhemsk försäljning av den berörda produkten hade ägt rum måste försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna fastställas i enlighet med artikel 2.6 i förordning (EG) nr 384/96 (nedan kallad grundförordningen). Eftersom det inte fanns några andra litauiska tillverkare vilkas försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader kunde användas fastställdes den enda litauiska tillverkarens försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader på grundval av samma generella produktkategori som tillverkaren tillverkat och sålt på hemmamarknaden i ursprungslandet. I detta sammanhang bör det nämnas att företaget till att börja med i sitt svar på frågeformuläret inte hade lämnat några uppgifter alls om sina sammanlagda försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader. Dessa uppgifter lämnades i själva verket först efter ett brev från kommissionen om att dess svar varit ofullständigt, men när de skickades var de inte bara felaktiga utan också ofullständiga eftersom de finansiella kostnaderna hade utelämnats. Det hade därför ansetts lämpligt att för fastställande av de preliminära tullarna använda sig av en tillförlitlig informationskälla (de reviderade räkenskaperna för 1998).

(15) Efter det att förordningen om preliminär tull hade offentliggjorts räknades försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna om på grundval av samma internredovisning som den som använts i samband med de preliminära slutsatserna för att fastställa tillverkningskostnaden för den berörda produkten. Kommissionen begärde att få ytterligare detaljer beträffande företagets siffror och granskade på nytt alla uppgifter som den fått sedan undersökningen inletts. Den drog slutsatsen att de lämnade siffrorna utgjorde en grund som var tillräckligt tillförlitlig för att kunna användas. Till följd av omräkningen av försäljnings- och administrationskostnaderna och av de andra allmänna kostnaderna justerades normalvärdet nedåt.

(16) Efter det att de slutgiltiga avgörandena hade meddelats reste den litauiska tillverkaren ytterligare invändningar.

Företaget hävdade rent allmänt att den reviderade metoden hade lett till en rad sinsemellan oförenliga faktorer eftersom de räkenskaper som använts för att fastställa försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna var ofullständiga eller felaktiga. När det gäller detta allmänna påstående bör det påpekas att det rörde sig om samma räkenskaper som använts för att fastställa tillverkningskostnaden och att dessa inte hade bestridits av företaget i det preliminära skedet – tvärtom hade företaget påstått bestämt att dessa skulle användas för att fastställa försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna.

Företaget kom därefter med flera olika påståenden. För det första påstods att man i internredovisningen för undersökningsperioden underskattat både företagets totala omsättning och dess omsättning på den inhemska marknaden. Detta påstående avvisades eftersom företaget hade haft tillräckliga möjligheter sedan undersökningens början att lämna en fullständig och riktig bild av sin situation. Företaget hade inte nämnt att de siffror som det lämnade eventuellt var felaktiga förrän man beslutat att bestrida de slutgiltiga avgörandena och inte ens då hade man lämnat någon förklaring på den bristande överensstämmelsen vad gäller omsättningen.

För det andra hävdade företaget att dess försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader i samband med export underskattats i internredovisningen eftersom försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för export till andra marknader än gemenskapsmarknaden inte inkluderats i denna; kommissionen skulle därför ha dragit av en större summa från företagets sammanlagda försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för att komma fram till den korrekta summan för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader på hemmamarknaden. Denna begäran avvisades eftersom kostnaderna i fråga utgjorde en extremt stor andel av inkomsterna från exportförsäljningen till dessa andra marknader jämfört med exporten till gemenskapen och eftersom denna bristande överensstämmelse inte hade omnämnts tidigare under förfarandet och ingen förklaring hade lämnats till varför dessa utgifter, som inte tagits med i de ingivna internredovisningarna, inte hade lämnats.

För det tredje hävdade företaget att en del av dess finansiella utgifter inte kunde tillskrivas tillverkningen av karbamidammoniumnitratlösningar eftersom en stor del av dess verksamhet utgjordes av holdingverksamhet. Här bör det påpekas att tillverkning av gödselmedel utgör den stora merparten av företagets verksamhet och att företaget dessutom underlåtit att ta med uppgifter om finansiella utgifter i sitt svar på frågeformuläret med motiveringen att dessa utgifter inte kunde tillskrivas karbamidammoniumnitratlösningar. Det anses att alla utgifter som inte direkt kan tillskrivas en viss produkt ändå bör fördelas och att omsättningen är en lämplig grund för fördelning av dessa utgifter när det inte finns något rimligare tillvägagångssätt. Denna begäran avvisades därför, med undantag för "utgifter för mäklarverksamhet", som enligt vad som konstaterades inte behövde tas med i beräkningen eftersom de inte skulle ha haft något inflytande på de slutgiltiga avgörandena.

För det fjärde hävdades det att de allmänna kostnaderna och administrationskostnaderna endast skulle tas med om de hade samband med tillverkningen. Företaget framlade en siffertabell utarbetad på denna grundval av företagets externa revisorer. Denna begäran avvisades eftersom revisorerna i ett brev, till vilket tabellen var bifogad, uttryckligen hade vägrat yttra sig om siffrorna. Argumentet i det föregående stycket beträffande fördelning av kostnader är dessutom lika relevant här. Ett liknande påstående, i vilket man bestred fördelningen av de allmänna kostnader och administrationskostnader som man ådragit sig i samband med handeln och för vilket inga stödjande bevis lämnats, avvisades också.

(17) Den klagande, European Fertilisers Manufacturers' Association (EFMA), yttrade sig också om den metod som använts för att konstruera normalvärdet för den litauiska tillverkaren och hävdade att kommissionen skulle ha gjort justeringar för följande:

— Avskrivningstakten, eftersom den som tillämpades av tillverkaren var för låg eller överensstämde inte med den som tillämpas i Västeuropa, framför allt inte med den som tillämpas av gemenskapsindustrin.

— Värderingarna av anläggningstillgångarna, eftersom tillverkarens tillgångar inte värderades i enlighet med internationella redovisningsnormer.

— Det gaspris som togs ut av den ryska gasleverantören bedömdes vara för lågt, vilket ledde till en onormalt låg tillverkningskostnad. Den klagande föreslog att kommissionen skulle göra en ny beräkning av tillverkarens gaskostnader på grundval av siffror som lämnats av en gasleverantör i gemenskapen och som visade vad som ansågs vara det lägsta rimliga pris som den litauiska tillverkaren skulle kunna förväntas ha betalat för gasen under undersökningsperioden.

Alla tre påståendena undersöktes. När det gäller avskrivningen var de flesta men inte alls alla de avskrivningstakter som tillämpades av den litauiska tillverkaren lägre än de som tillämpades av gemenskapstillverkarna, men låg ändå i de flesta fall inom den variationsram som konstaterats i gemenskapen; avskrivningskostnaden, uttryckt i procent av tillverkningskostnaden, skilde sig emellertid inte i väsentlig grad från den som normalt konstaterats för gemenskapsindustrin. Avskrivningstakten överensstämde dessutom med redovisningspraxisen i Litauen. Värderingarna av anläggningstillgångarna konstaterades också ha gjorts i enlighet med nationella redovisningsnormer. Dessa påståenden avvisades därför.

Påståendet om gaspriserna undersöktes noggrant redan under det preliminära skedet av undersökningen och slutsatsen drogs att det inte fanns några bevis för att de priser som tagits ut inte var tillförlitliga eller inte återspeglade den verkliga kostnaden. Det gaspris som betalats av den litauiska tillverkaren konstaterades dessutom inte vara lägre än det pris som den klagande föreslagit. Även detta påstående avvisades därför.

b) *Exportpris, jämförelse*

(18) Eftersom slutsatserna om exportpris och jämförelse inte kommenterats bekräftas de preliminära slutsatser som anges i skälen 17 och 18 i förordningen om preliminär tull.

c) *Dumpningsmarginal*

(19) Eftersom metoden för beräkning av dumpningsmarginalen inte kommenterats bekräftas den metod som beskrivs i skäl 19 i förordningen om preliminär tull. På denna grundval är den slutgiltiga dumpningsmarginalen för den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren, med hänsyn tagen till de justeringar som anges ovan, 5,8 % av priset cif gemenskapens gräns.

Eftersom den enda kända exporterande tillverkaren stod för all export av den berörda produkten från Litauen till gemenskapen fastställs den övriga dumpningsmarginalen till samma nivå.

3. **Vitryssland, Ryssland och Ukraina**

a) *Jämförbart land*

(20) Eftersom valet av Litauen som jämförbart tredje land med marknadsekonomi inte kommenterats bekräftas den preliminära slutsatsen i skäl 22 i förordningen om preliminär tull.

b) *Ryssland*

i) Individuell behandling

(21) En samarbetsvillig exporterande tillverkare bad att hans begäran om individuell behandling skulle tas upp till ny prövning eftersom det inte fanns något statligt inflytande över hans exportförsäljning. Till stöd för detta lade han fram följande argument:

— Villkoren för hans exportförsäljning fastställdes fritt.

— Företagets styrelse valdes årligen av aktieinnehavarna, av vilka de flesta utgjordes av privata företag eller enskilda. Alla styrelseledamöter utom en var oberoende av staten.

— Valutaomräkningarna utfördes till marknadskurs.

(22) Kommissionen granskade på nytt denna begäran om individuell behandling och inriktade i detta slutgiltiga skede i huvudsak sin analys på de områden som hade en direkt inverkan på företagets exportverksamhet. På denna grundval ansågs de argument som företaget lagt fram vara giltiga, och eftersom det också ansågs att det statliga inflytandet inte var på den nivån att åtgärderna skulle kunna kringgås om exportörerna tilldelas olika tullsatser, godtogs företagets begäran.

(23) Den klagande framförde starka invändningar mot att denna tillverkare beviljades individuell behandling i det slutliga skedet, eftersom kommissionen hade avvisat hans begäran i det preliminära skedet med motiveringen att företaget inte var tillräckligt fritt från statligt inflytande. Detta faktum i sig skulle ha varit tillräckligt enligt den klagande för att hindra kommissionen att ändra sitt beslut. Den klagande hävdade att den ryska statens nedsättning av gaspriserna gav dess tillverkare av gödselmedel en illojal konkurrensfördel och att deras exportförsäljning därför inte kunde anses vara verkligt marknadsbaserade transaktioner. Den klagande uttryckte också oro över den ökade möjligheten att kringgå tullarna eftersom den individuella marginalen var något lägre än marginalen för landet som helhet.

Det bör påpekas att beslut som fattas i det preliminära skedet alltid tas upp till ny granskning mot bakgrund av inkomna synpunkter och kan komma att ändras innan de slutgiltiga avgörandena träffas. Det är riktigt att staten hade ett visst inflytande på fastställandet av gaspriserna men det faktum att normalvärdet fastställdes på grundval av det konstruerade värdet i det jämförbara landet gjorde att detta argument var irrelevant. Dessutom hade det konstaterats att företaget var fritt att besluta vilka kvantiteter det skulle exportera och till vilka priser. Att godta detta argument skulle i alla händelser vara detsamma som att neka alla företag som inte var berättigade att betraktas som verksamma i en marknadsekonomi individuell behandling (eftersom de inte uppfyllde kriterierna i artikel 2.7 c i grundförordningen). När det gäller den ökade risken för kringgående hänvisas det till skäl 23 i vilket det ryska företagets oberoende av staten behandlas.

ii) Jämförelse

(24) Den klagande ifrågasatte också den grund på vilken normalvärdet hade jämförts med exportpriset, dvs. fritt ombord (fritt exportlandets gräns). Den klagande hävdade att denna metod hade lett till att felaktiga slutsatser dragits, eftersom det i denna inte togs vederbörlig hänsyn till olikheter i inhemska transportkostnader mellan länder med marknadsekonomi, och länder som inte har marknadsekonomi och att om jämförelsen hade gjorts på grundval av priserna fritt fabrik skulle dumpningsmarginalen ha varit betydligt högre.

Jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset bör göras i exakt samma handelsled vare sig det sker fritt ombord eller fritt fabrik. I det aktuella fallet är den berörda produkten en bulkprodukt i vilken transportkostnaderna utgör en mycket stor andel av försäljningspriset. Efter noggrann undersökning av argumenten anser kommissionen att jämförelsen fritt ombord faktiskt ger en orättmätig fördel till företag vilkas geografiska läge, om de är belägna i ett land med marknadsekonomi, skulle hindra dem från att exportera bulkprodukter och har därför inför det slutliga avgörandet ändrat denna grundval för jämförelsen från fritt ombord till fritt fabrik. Lämpliga justeringar gjordes därför av exportpriset när det gäller kostnaderna för transport från fabrik till hamn och för hamntjänster.

iii) Dumpningsmarginal

(25) Den individuella dumpningsmarginalen för den samarbetsvilliga exporterande tillverkare som beviljats individuell behandling och den landsomfattande dumpningsmarginalen för alla övriga tillverkare räknades om, varvid det reviderade normalvärdet för den litauiska tillverkaren (se skälen 13–15) användes.

På denna grundval är dumpningsmarginalerna följande, uttryckta i procent av priset cif gemenskapens gräns:

— JSC Nevinnomyssky Azot:	28,5 %.
— Alla övriga företag:	41,0 %.

c) *Vitryssland*

i) Jämförelse

(26) Med hänsyn till ändringen i fråga om grundvalen för jämförelse från nivån fritt ombord till nivån fritt fabrik (se skäl 24) gjordes lämpliga justeringar av exportpriset när det gäller kostnaderna för transport från fabrik till hamn och för hamntjänster.

ii) Dumpningsmarginal

(27) Dumpningsmarginalen för Vitryssland räknades om, varvid det reviderade normalvärdet för den litauiska tillverkaren användes (se skälen 13–15).

(28) Den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren hävdade att han inte hade fått tillfredsställande upplysningar om de preliminära slutsatserna och därför hade varit förhindrad att avge något väsentligt eller meningsfullt yttrande om beräkningen av dumpningsmarginalen. Dessutom hävdade han att de mängder som exporterats

hade felberäknats eftersom hänsyn inte hade tagits till returnerade varor och en del av de exporterade karbamidammoniumnitratlösningarna hade ett kväveinnehåll av 30 % i stället för det vanligare 32 %. Slutligen hävdade han att cif värdet hade räknats ut på ett felaktigt sätt.

(29) När det gäller omfattningen av de upplysningar som lämnades i dokumentet om de preliminära slutsatserna anser kommissionen att det var den största mängd upplysningar som kunde lämnas utan att tystnadsplikten gentemot den enda litauiska tillverkaren när det gäller detta företags egna normalvärde skulle brytas.

(30) När det gäller de övriga påståendena granskades de tillgängliga upplysningarna på nytt och exportkvantiteterna justerades. När det gäller beräkningen av cif värdet bekräftas den metod som användes i förordningen om preliminär tull.

(31) Eftersom det saknas ytterligare kommentarer beträffande fastställandet av dumpningsmarginalen bekräftas den metod som beskrivs i skäl 31 i förordningen om preliminär tull. På denna grundval är den landsomfattande dumpningsmarginalen 55 % av cif-priset gemenskapens gräns.

d) *Ukraina*

i) Jämförelse

(32) Med hänsyn till ändringen i fråga om grundvalen för jämförelse från nivån fritt ombord till nivån fritt fabrik (se skäl 24) gjordes lämpliga justeringar av exportpriset när det gäller kostnaderna för transport från fabrik till hamn och för hamntjänster.

ii) Dumpningsmarginal

(33) Dumpningsmarginalen för Ukraina räknades om, varvid den litauiska tillverkarens reviderade normalvärde användes (se skälen 13–15).

På denna grundval är den landsomfattande dumpningsmarginalen 50,4 % av cif priset gemenskapens gräns.

E. **DEFINITION AV GEMENSKAPSINDUSTRIN**

(34) Eftersom inga synpunkter eller nya uppgifter lämnats beträffande definitionen av gemenskapsindustrin bekräftas de preliminära slutsatserna i skälen 35–36 i förordningen om preliminär tull.

F. **SKADA**

1. **Sammantagen bedömning av importens verkan**

(35) Den klagande ifrågasatte den separata bedömningen av importen från Slovakien, utan att emellertid lägga fram några nya upplysningar. I detta avseende påpekas det särskilt att både volymen och marknadsandelarna när det gäller importen från Slovakien var de lägsta av alla de berörda ländernas och att priserna för denna import inte underskred gemenskapsindustrins priser. De preliminära slutsatserna beträffande det lämpliga i att göra en separat bedömning av importen från Slovakien bekräftas därför.

(36) Den algeriska exporterande tillverkaren hävdade att importen från Algeriet borde bedömas separat, eftersom dumpningsmarginalen var låg och den genomsnittliga marknadsandelen och prisunderskridandemarginalen var små. I detta avseende bör det påpekas att dumpningsmarginalen för importen från Algeriet är högre än miniminivån och att importvolymen inte var försumbar under undersökningsperioden. När det gäller konkurrensvillkoren var trenden dessutom att importvolymen ökade, den algeriska exporterande tillverkarens prissättning var jämförbar med de övriga exporterande tillverkarnas i de andra berörda länderna och prisunderskridande konstaterades när det gäller denna import som gick via samma handelskanaler. Av dessa skäl och i överensstämmelse med artikel 3.4 i grundförordningen bekräftas de preliminära slutsatserna i skäl 41 i förordningen om preliminär tull.

2. **Prisunderskridande**

(37) Den exporterande tillverkaren i Vitryssland hävdade att den tull som var tillämplig på import med ursprung i Vitryssland var 6,8 % 1998 och 6,5 % 1999, medan kommissionen, vid beräkningen av cif-värdet vid gemenskapens gräns, fritt kaj, sedan tullen betalts, hade använt 6,5 % för all import. Cif-värdet räknades om, vilket emellertid inte ändrade de prisunderskridandemarginaler för importen från Vitryssland som anges i skäl 46 i förordningen om preliminär tull.

(38) Eftersom den tull som var tillämplig på importen från Ryssland också ändrades 1999, räknades prisunderskridandemarginalen för denna import om i enlighet därmed. Det reviderade vägda genomsnittliga prisunderskridandet uppgår till 6,5 % av gemenskapsindustrins priser. I övrigt bekräftas den metod som beskrivs i skäl 46 i förordningen om preliminär tull.

3. **Gemenskapsindustrins situation**

(39) Vissa parter hävdade när det gällde skadeanalysen att situationen under undersökningsperioden borde jämföras med situationen 1995 i stället för 1997. I detta avseende bör det klargöras att ett av de villkor som skall uppfyllas innan antidumpningsåtgärder kan vidtas är att väsentlig skada förekommit under undersökningsperioden. Det bör också påpekas att det i grundförordningen inte krävs att det föreligger skada under hela den period som ligger till grund för skadeundersökningen. Detta skulle i själva verket vara detsamma som att kräva att gemenskapsindustrins situation stadigt måste ha försämrats under en period av fyra till fem år innan

åtgärder kan införas. För att fastställa om det föreligger sådan skada tas bland annat hänsyn till tidigare år och den utveckling och de trender som konstaterats under perioden mellan dessa år och undersökningsperioden. I det nu aktuella fallet omfattade undersökningen tiden mellan 1995 och undersökningsperioden, inte endast 1995 och undersökningsperioden som dessa parter föreslog. Om man ser till utvecklingen under hela denna period konstateras en markant försämring av gemenskapsindustrins situation ha ägt rum, särskilt mellan 1997 och undersökningsperioden. Mot bakgrund av ovanstående bekräftas de preliminära slutsatserna om att gemenskapsindustrin vållats väsentlig skada.

G. **ORSAKSSAMBAND**

(40) Några exporterande tillverkare hävdade att kommissionen underskattade de konsekvenser Kinas beslut att förbjuda import av karbamid från och med april 1997 hade för det globala överutbudet. I detta avseende bör det påpekas att det faktum att det föreligger ett överutbud berättigar inte, oavsett dess omfattning, till dumpad import som vållar gemenskapsindustrin skada. Eftersom nya uppgifter inte lämnats bekräftas därför slutsatserna i skälen 62 och 63 i förordningen om preliminär tull.

H. **GEMENSKAPENS INTRESSE**

(41) Eftersom nya uppgifter inte lämnats bekräftas de preliminära slutsatserna i skälen 64–69 i förordningen om preliminär tull.

I. **ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER**

1. **Avslutande av förfarandet när det gäller Slovakien**

(42) Mot bakgrund av slutsatserna i skäl 60 i förordningen om preliminär tull, dvs. att inget prisunderskridande konstaterats, att importvolymen var relativt liten och marknadsandelen liten och stabil, bör förfarandet beträffande import från Slovakien avslutas utan att åtgärder införs.

2. **Nivå för undanröjande av skada**

(43) För fastställandet av nivån på de slutgiltiga åtgärder som skall införas bekräftas att priserna på den dumpade importen bör höjas till en nivå på vilken den skadevållande dumpningen undanröjs.

(44) Den klagande hävdade att en vinstmarginal på 5 % inte var realistisk och att en högre vinstnivå borde användas för fastställande av en icke-skadevållande prisnivå. Eftersom en vinstmarginal på 5 % emellertid använts i samband med tidigare antidumpningsundersökningar beträffande karbamidammoniumnitratlösningar och då det saknades uppgifter som pekade på ändrade omständigheter vilka krävde en ny bedömning, dras slutsatsen att en marginal på 5 % fortfarande är en lämplig vinstnivå.

(45) Dessutom har den metod för fastställande av skademarginalen som beskrivs i skäl 70 i förordningen om preliminär tull bekräftats.

(46) Skademarginalen för Vitryssland ändrades med hänsyn till det faktum att den tull som tillämpades på importen från Vitryssland var 6,8 % 1998 och 6,5 % 1999, medan kommissionen, såsom anges ovan, vid beräkningen av cif-värdet vid gemenskapens gräns, fritt kaj, sedan tullen betalts, använde 6,5 % för all import. Cif-värdet räknades därför om. Den nya skademarginalen för importen från Vitryssland är 27,5 %.

(47) Eftersom den tull som tillämpas på importen från Ryssland också ändrades 1999 räknades även skademarginalerna för importen från Ryssland om. Eftersom individuell behandling dessutom beviljats en rysk exporterande tillverkare, beräknades en individuell skademarginal. De nya skademarginalerna för importen från Ryssland är emellertid fortfarande lägre än de konstaterade dumpningsmarginalerna.

3. **Åtaganden**

(48) Det åtagande från den algeriska exporterande tillverkaren som godtogs i det preliminära skedet reviderades för att justera minimiimportpriset på grundval av de slutgiltiga avgörandena för tillverkaren (se skälen 9–12).

Åtaganden från de två samarbetsvilliga ryska företagen avslogs. Det ena avslogs eftersom det berörda företaget inte var en exporterande tillverkare från vilken ett sådant åtagande kunde godtas, utan en handlare som köpte den berörda produkten från en icke samarbetsvillig tillverkare och sålde den till ett närstående företag för export. Det andra åtagandet avslogs eftersom företaget är en integrerad tillverkare av gödselmedel och därför har många avsättningsalternativ när det införs åtgärder mot en av dess produkter. Det bör påpekas att övervakningen av åtagandena under dessa omständigheter skulle ha visat sig vara omöjlig i praktiken.

Åtagandet från den samarbetsvilliga vitryska exporterande tillverkaren avslogs av liknande skäl.

4. **De slutgiltiga åtgärdernas form och nivå**

(49) Mot bakgrund av ovanstående anses det att slutgiltiga antidumpningstullar bör införas i enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen på nivån för de konstaterade skademarginalerna, som är lägre än dumpningsmarginalerna. Det bekräftas att tullarna för övriga företag i Algeriet och Litauen, av de orsaker som anges i skälen 15 och 19 i förordningen om preliminär tull, bör fastställas på den nivå som konstaterats för den enda tillverkaren i respektive land.

(50) För att åtgärderna skall bli effektiva och för att inte uppmuntra till prismanipulering, vilket har observerats i samband med en del tidigare förfaranden som rört gödselmedel, bekräftas att tullarna bör utformas som ett visst belopp per ton. Dessa tullar uppgår till följande:

Land	Dumpningsmarginal	Grund för antidumpningstullen	Tull (per ton)
Algeriet			
— Fertalge Industries	9,7	9,7	6,88 euro
Vitryssland	55,0	27,5	17,86 euro
Litauen			
— JSC Achema	5,8	5,8	3,98 euro
Ryssland			
— JSC Nevinnomyssky Azot	28,5	27,4	17,80 euro
— Alla övriga företag	41,0	32,0	20,11 euro
Ukraina	50,4	45,7	26,17 euro

(51) Den individuella antidumpningstullen för företag som anges i denna förordning fastställdes på grundval av slutsatserna i den nu aktuella undersökningen. Den återspeglar därför den situation som konstaterats under denna undersökning för detta företag. Denna tullsats (i motsats till den landsomfattande tull som tillämpas på alla övriga företag) är således endast tillämplig på import av produkter med ursprung i det berörda landet, vilka tillverkas av företaget och således av den särskilda rättsliga enhet som nämns. Importerade produkter som tillverkas av något annat företag som inte är omnämnt med namn och adress i artikeltexten till denna förordning, inbegripet enheter närstående de omnämnda, kan inte komma i fråga för denna tullsats och skall omfattas av den tullsats som tillämpas på alla övriga företag.

(52) Eventuell begäran om att få tillämpa denna individuella antidumpningstullsats för företag (t.ex. efter ändring av namnet på enheten eller inrättandet av nya produktions- eller försäljningsenheter) bör snarast sändas till kommissionen [1] tillsammans med alla relevanta upplysningar, särskilt beträffande eventuella ändringar av företagets verksamhet i förbindelse med tillverkning, inhemsk försäljning och exportförsäljning med anknytning till exempelvis denna namnändring eller denna ändring av produktions- och försäljningsenheterna. Kommissionen kommer, om det är lämpligt, efter samråd med rådgivande kommittén att ändra förordningen i enlighet därmed genom att uppdatera förteckningen över företag som omfattas av individuella tullsatser.

J. **UTTAG AV DE PRELIMINÄRA TULLARNA**

(53) Mot bakgrund av de konstaterade dumpningsmarginalernas omfattning och nivån på den skada som gemenskapsindustrin vållats, anses det nödvändigt att de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den preliminära antidumpningstull som infördes genom förordning (EG) nr 617/2000 tas ut slutgiltigt till den slutgiltigt införda tullsatsen.

[1] Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för handel
Direktorat C
DM 24-8/38
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull skall införas på import av blandningar av karbamid och ammoniumnitrat, lösta i vatten eller ammoniak, enligt KN-nummer 3102 80 00, med ursprung i Algeriet, Vitryssland, Litauen, Ryssland och Ukraina.

2. För nedanstående länder skall följande tullsatser i euro/ton tillämpas:

Land	Företag	Tull (per ton)	TARIC-tilläggsnummer
Algeriet	Alla företag	6,88 euro	A999
Vitryssland	Alla företag	17,86 euro	—
Litauen	Alla företag	3,98 euro	—
Ryssland	JSC Nevinnomyssky Azot 357030 Ryska federationen, Stavropol-regionen Nevinnomyssk, Nizyaev st. 1	17,80 euro	A176
	Alla övriga företag	20,11 euro	A999
Ukraina	Alla företag	26,17 euro	—

3. I de fall varorna har skadats innan de övergår till fri omsättning och det pris som faktiskt betalats eller skall betalas därför fördelas vid fastställande av tullvärdet i enlighet med artikel 145 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 [1], skall antidumpningstullen, beräknad på grundval av de belopp som anges ovan, minskas med en procentsats som motsvarar fördelningen av det pris som faktiskt betalats eller skall betalas.

4. Utan hinder av punkt 1 skall den slutgiltiga tullen inte tillämpas på varor som importeras för övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 2.

5. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

6. Förfarandet beträffande import av karbamidammoniumnitratlösningar med ursprung i Slovakien skall avslutas.

Artikel 2

1. Varor som importeras i enlighet med de åtaganden som gjorts av nedanstående företag och som godtagits av kommissionen, skall vid övergång till fri omsättning vara befriade från den antidumpningstull som anges i artikel 1.2, när de tillverkas, direktexporteras och faktureras ett importföretag i gemenskapen av det företag som anges nedan och när de deklareras enligt tillämpligt TARIC-tilläggsnummer:

Företag	Land	TARIC-tilläggsnummer
Fertalge Industries spa 12, Chemin AEK Gadouche Hydra Alger	Algeriet	A107

[1] EGT L 253, 11.10.1993, s. 40.

2. Befrielsen skall beviljas endast om det för den berörda medlemsstatens tullförvaltning visas upp en giltig åtagandefaktura som utställts av det exporterande företaget och som innehåller de viktigaste uppgifter som anges i bilagan till förordning (EG) nr 617/2000.

Artikel 3

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminära antidumpningstullar i enlighet med förordning (EG) nr 617/2000 på import av karbamidammoniumnitratlösningar med ursprung i Algeriet, Vitryssland, Litauen, Ryssland och Ukraina skall tas ut till den slutgiltigt införda tullsatsen. Belopp som överskrider den slutgiltiga antidumpningstullsatsen och för vilka säkerhet ställts skall frigöras.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 september 2000.

På rådets vägnar

H. VÉDRINE

Ordförande